

ALLEGRAFUL ROMAN.

Телеграфъ есе доъ орп не септември: Жоіл ши Dminека. — Прептмераціяна сефаче дн Сікіїш да еспедиттра фоеі; не аффаръ ла ч. р. поще, къ вані гата, пріі скісіорі франкате, адресате кътрэ еспедитъръ. Прецізъ прептмераціе пентръ Сікіїш есте не an 7. фл. в. а. ear не ожжатите de an 3. фл. 50. кр. Пентрчелалте пърци але Трансісіланіе ши пентръ провін-

Nº 80.

АНДЛѢХ.

Сібіш. 7. Октомвріе. 1862.

чієле din Monarхіз пе зп an 8. ф. л.
зар пе о жътвата de ană 4. ф. л. в. а.
Пентръ прінч. ши цері стрыіне пе an
12. ф. пе 6. ф. л. в.

Імператоре се пільговий пеп-
тръ літакієвъ бръ къ 7. кр. широкъ
къ літере міці, пентръ а доза бръ
къ 5½ кр. ші пентръ а трея ронециро
къ 3½ кр. в. а.

"Wiener Zeitung" din $\frac{15}{3}$ Octom. aduce scirea ca Ma-
iestatea Sa c. r. apostolica sa induratu prégratiosu a redicá
pe D. Cons. H. Popp u de Böhms tett en la rangu de
Baronu.

Protocol

Protocol

(Urmare din N- 77)

Siedinti'a IV din 5 Octobre 1860. Inceputulu la $9\frac{1}{2}$ ore deminéti'a de facia au fostu DDni Dr. Vasiciu. T. Cipariu canonico. Ioann Popasu protopopu. Georgie Baritiu. Gavrilă Munteanu. Andreiu Muresianu Transl. gub. Ioan Negruțiu prot. I. Puscariu c. r. pretoru. Ant. Vestemianu par. gr. c. German Codru c. r. adj. de pretura.

La ordinea dilei a fostu:

I. Décă Comisiunea filologică astă cu cale a se piimi în ortografia română cu litere latine, accentele și semnele, - care și spre ce scop?

Dupa-ce Comisiunea isi luă tempu de ajunsu, că sa spună la o mai deaprope cercetare toate acele semne care să intrebuințiu pana acumu în scrierea limbii romane cu litere latine, atatu cu privire la fonetica, catu și în catuva la unele forme, după ce dins'a strabatendu mai departe în natura limbii romane, cumu și în acele legaminte strinse, care esista între acea și între limb'a latina atatu urbana catu și mai vîrstosu rustica, veni la convinciunea cumea invatiandu numai elementele gramaticei romane se poate lipsi prea bine și în partea cea mai mare a materialului limbii de des'a aplicare a semnelor, apoi asta cu cale că de acumu nainte se se pasăredia în scriere numai urmatorele semne, parte că ortografice, parte și tonice: și adeca:

Accentul ascuțită (') greu (˘) și circuștesc (˘) ca unele care atâtă în limbă latina cătu și în limbele române suntă în parte adoptate. Si anume:

1 Accentulu acutu (') si greu (v) pentru silabele din urma ale cuvintelor care se termina in vocale intregu accentuata d. e. in infinitivii scurtati ai conjugatiunilor I. II. IV. si alte forme, cu acea distinctiune pentru vocal'a **a** si **ă** cand vocal'a **ă** se nasce din **a** etimologicu, ca pentru sunetul **a** chiaru se se puna accentulu acutu, precum: **a laudá**, **vedé**, **fugi**, in locu de a laudare, vedere, fugire; eara pentru **ă** accentulu greu, precum: **laudà**, **vediù**, **fugi**; mai incolo se se intrebuintiadie accentulu acutu si greu enca si in altele cursuri de indoiesla spre o mai chiara distinctiune a formelor.

2 Accentulu cercuslesu (*) numai pentru ajutoriulu la u, z, m, pentru care se va areta mai diosu.

II. Despre vocale si consonante in limb'a romana

De óreee comisiunea a luat de fundimentu principiul etimologicu, de acea că, o consecintia naturala a principiului, a recunoscutu a fi necesariu că vocalele si consonantele cuvintelor romanesci sa se scrie cu litere latine corespondentare precatul adica acelea vocale si consonante suntu originale, eara nu derivate d. es. cu **e** in cuvintele macă, fată, bază, etc. dupa pronuncia vulgară, in care vocala **a** este derivata dupa regulele eufonice, din diftongulu **ea**, alu carui sunetul originariu este **e**, precum arata formele mese, fete. vede etc; eara in privint'a consonantelor bine, peptu, in locu de strictele rine, киңті.

Mai incolo de órece in alfabetulu latinu de o parte se afla mai multe litere care nu ne trebuescu, eara de alt'a pentru catevá vocale si consonante derivate literele ne lipsescu, de acea comisiunea afla, ca pre cele de prisosu, se nu le adópte, precumul dintre vocale este liter'a y, si dintre consonante literele k, q, x, si z, afara numai in cuvintele si formele straine; eara in catu, pentru literile care ne lipsescu

in alfabetulu latinu precum dintr-o vocale este: Ъ, si Ӑ, eara dintr-o consonante ҹ, ҹ, z, ҹ, ҹ si ҹ. Comisiunea adopta sistemea etimologica adeca, ca sunetile limbei romanesce cele derivate se se serie cu acele litere din alfabetulu latinu pre care le postesc etimologi'a d. e. incatul pentru vocale pe 'ъ cu a seu e, mai raru cu o din cauza ca mai cu séma din acestea se deriva, pe Ӑ cu a cu e cu i si cu ҹ din care asemenea se deriva precum lъsda, laudá dela latinulu laudo, възg, vediu dela v e d e, рътвндъ, rotundu dela rota; apoi лжнъ lana, dela lat. lana, вжлтъ ventu dela latinulu ventus, ԓn, ԓn, фжпткнъ, funtana dela funs-tis (anticu.) in locu de clasiculu fons-tis. Eara in catu pentru consonante pre ҹ, si ҹ cu c, si g dupa modulu italianu in care punctu limb'a romana se unesce cu cea italiana, precum: чінч, cinci ital. cinque, lat. quinque; ӈем; гему lat. gemo; — pre z eu di, ҹ cu ti, ҹ cu si in care casuri i etimologicu scurtatu nu se pronuncia cu distingere ca la inceputulu si la mediloculu cuvintelor dupa i mai are se urmedia si o alta vocala, precum cәрзи, ҭәрди, фрәмтоші, surdi, muti, frumosi dela sing. surdu, mutu, frumosu, pazъ, radia (lat. radius) штиингъ, scientia, (lat. scientia) кътешъ, camesia (lat. camisia). Lenga acestea pe ҹ cu j precumу жыне, june lat. juvenis, жэрш juru lat. juro.

Eara in catu pentru silabele și și, de si etimelogia aru cere că se le scriemu cu cli , gli, precum romanii de preste Dunarea le si pronuncia, comisiunea de o camdata pana la alte imprejurari mai susu atinse, adoptă si aiei modulu scrieriei, italianu cu chi, ghi, precum: ciambă, chiama, alias ciama lat. clamat, ital. chiama , - riappă, ghiatia, altm. glatia , lat. glacie ital. ghiaccio.

In urma comisiunea pentru simplificarea ortografiei, unde dupa **d**, **t**, **s**, ar veni se se serie doi i (ii) pentru ca se se pronuncia zi, **gi**, **ui**, adoapta in locu de doi i unu **i** cu accentulu circuslesu (i) carele deodata siervesce spre a areta cumca consonantele din nainte se promintia ca: **z**, **u**, **m**, precum: zi dî lat. dies, gie **tie**, mie **sie**

III. Despre u si i finale. —
Comisiunea recunoscere pronunciarea acestor vocale finali; de aci dar' afla consecuent a le si serie; — eara unde se cade a le pronuncia, arata regulatul eufoniea, adeca: **u** si **i** finali, se pronuntia intregi numai candu, inaintea loru precede imediatu o **muta** cu o **licuida**, precum: negru, aspru, altmintrea numai diumetate, precum: albu, certu etc. din care causa fiindu regul'a generala de ajunsu, Comisiunea afla de prisosu semnele scurtarei. Se inseamna inse cumca in limb'a romana numai prea putine cuvinte suntu care se termine fara vocale precum: **in.**, **prin.**, **din.**

IV. Duplicarea consonantelor are locu in limb'a romana ?
De óre ce in limb'a romana numai prepusetiunea **in** este care se pronuncia fara vocale in fine, de acea comisiunea **nu afla** de lipsa duplicarea consonantelor de catu numai in compusile din preposetiunea **in cu** altu verbu ce incepe dela consonant'a **n d e innoescn** dela **in et non** etc.

V. Despre apostrofu. —

Apostrofulu (') plinesce loculu vocalei lape date, candu doua cuvinte distinte se impreuna intr'unulung precum : n'amu in locu de nu am, man'a in locu de mană-a etc.

Din această cauza Comisiunea îl afișă a fi necesar în
casurile arătate de gramatica.

„Elementele de limbă română“ după dialecte și monumente vechi de T. Cipariu canonice gr.-cath. etc. Bl. 1854 part. I, pag. 1—94. Era și mai pre scurtă în „Com-

pndiu⁴ de gramatica limbii romane editiunea II. indreptata de T. Cipariu 1858 part. II pag. 78—90.

VI. Despre cartile scolastice in limb'a romana cu litere latine.

Comisiunea nu se poate abate dela principiile mai susu espuse nice in privint'a cartilor scolastice din caus'a ea nu voesc a favori mai multu disparitatea in scrieri. Cu toate acestea Comisiunea afla cu cale ca pana candu litarele chirilice se voru mai pastră, **A b c darele** si numai ecestea se se compuna asi'a. incat testulu acelui a se se tiparăsca in pagine corespundietoare cu ambele spetii de litere adeca cu latine si chiriliane, unde scrisoarea chiriliana va servi de o camdata si spre inlesnirea testului cu ortografi'a latina.

Comisiunea filologica crede cunica densă cu acestu modu a corespunsu si dorintiei In. c. r. Ministeriu.

Cu acestea siedint'a sa inchiatu la 2 ore dupa amedi.

(Va urmă.)

Sibiu 6 Octom. Tocmai esi de sub tescu Chart'a Marelui Principatu Transilvanii compusa romanesce de D. S. Fellii 1862. care se afla de vendiare in Librari'a lui Filts si la auctorulu ei in Fogarasiu.

Pretiulu 1 fl. 50 cr.

Sibiu 5 Octom. In Nr. 63 alu „Telegrafului Romanu“ impartasiramu unu articulu despre o maltretare a unei calugaritie, care de si ne veni dela o mana demna de crediutu; totusi ni se paru camu ne posibilu in diao de astazi, si pentru aceea ilu impartasiramu subtu responsabilitatea auctorului. Amu asteptat de atunci a demintirea lui, inse pana in óra aceast'a nu nea venitu, ba din contra amu inlielesu de la barbati demni de toata credint'a ca fapt'a sa intemplatu. Aceast'a o vedemu adeverita si in Jurnalulu Vienesu „Presse“ care a reprodusu articululu nostru si care in Nr. seu 259 aduce si o rectificare a articulului nostru. Acestu articulu tramsu din partea oficiolatulu scaunalu din Contia si subscrisu de L . . . dice ca solgabireulu A. au vediutu doe mueri imbrecale in vestimentu romanescu, care parasindu drumulu inb!atu ca se incungiure intalnirea au mersu catra semanaturi, ca prin aceast'a si prim aceea ca duceau subsora cate unu plicu au atrasu atentiuinea Solgabireului asupra sa, si elu cugetá, ca suntu sénfure séu servitóre fugite, si chiemendule la sine uimara numai atunci acestei chiemari, candu pandurul care sedea in tresura se dedu giosu, ca se le aduca. La intrebarea de unde suntu si unde mergu nu respunsera nimica, la cerere, arata aceea pe care „Telegrafului Romanu“ a tiparit'o de calugaritie unu pasportu pentru Romani'a espiratu dela anulu 1860, ceealalta disa ca si ea saru cuprinde in acelu pasaportu, ce nu era adeveratu. — Prepusulu Solgabireului crescua dura mai tare si elu se vediutu silitu se le escortese prin disulu panduru la Draseu si totu odata se se intorca si elu ca se le cercetese. Dupa ce a ajunsu aci, lea cercetatu plicurile si au aflatu in ele haine deosebite, ce nule porta romanele si éta ca prin aceast'a se justifica prepusulu. (?)

Apoi pasi D. Solgabireu la cercetare, si dupa ce asia numit'a calugaritie dupa „T. R.“ observa acest'a, ceru mai nainte in modu provocatoriu, apoi injurendu eliberarea ei (!) Asi spune numele nu se putu misica, ea disa numai ca o chiama Saft'a (da, pentru ca calugaritiele nu au altu nume R.) tocmai asia de putin vru ea a spune de unde este. In pasportu nu era vorba de Saft'a. Pe lenga tota indemnarea nu se putu aduce acolo, ca se spuna nationalele ei, inse ea pasi inainte vatematoriu si injurendu asupra Solgabireului. (Ce minciuna grosolana, candu alti ómeni tremura de batulu Solgabireului o biata de calugaritie va cutesa se'lu vateme si injure ? R.) Ne ajutendu lote aceste, solgabireulu ii ameninta, ca o va bate déca nu va inelá eu injurariile ei, inse nici aceast'a amenintare nu ajutà nimica (ce minciuna urita ? R.) Acuma Solgabireulu lasa ai da 7--8 nu ele (oare nu voru fi fostu de 10 ori atatea ? R.) unde inse nu a cursu nici sange nici nu i sa vatematu trupulu, care numai un'a óra, nemunu trei septemani se o sia tienutu in patu.

Solgabireulu (vedi biue dupa ce batu bine pe calugaritie) intrerupse cercetarea, caci avea servitie inbulsitóre in altu locu si audí ca muerea a carei sorte o descrie „T. R.“ asia de infriosata (inse fara se fia mintitu) ar fi dositu din arista; ca inse aru fi venit uuu omu, care sa insinuatu de ta'a ei si a cerutu vestimentele, ce i sau fostu luat, ce insa i sa refusatu pana atunci, pana ce va documenta acesta, ca cea fugita e cu ade aratu fie'a sa, si ca vestimentele suntu ale ei. In absenti'a Solgabireului sau adusu intru adeveru trei a-

testate, si pe temeiulu loru a datu adjunctulu vestimentele afara.

Mai departe se dice in aceea rectificare, ca de si aceste atestate nu dau destula deslucire despre castigarea loru, totusi din ele se vedea ca disa muere a fostu servitóre, éra nu calugaritie (frumosa argumentatiune) ce pote ca numai in timpulu intemplarii acestui casu si dupa publicarea „T. R.“ a capatatu sanfrea (ba nu, ci o avut'o). Ca i saru si refusatu escortarea este earasi unu neadeveru, ca-ci Solgabireulu tocmai acest'a a vrutu si pentru aceea a poftit se scia nationalele incaptivei. Déca a avut si ce felu de vestimentu acest'a „sirimana calugaritie“ pe drumu catre casa, nu a putut fi cunoscutu Solgabireului, fiindu ca ea a dosit u scirea lui.

In fine inchee oficiolatulu scaunalu desvinovatierea sa cu urmatorele cunvinte: Ce atinge modulu de vorbire care se da de D. corespondinte ca usitatul la Solgabireii unguresci (D. corespondinte a disu la unii R.) trebuie se ne tengnimu, ca D. corespondinte sa servit de o asia absurdă si nu baremu de o minciuna mai istetia si mai demna de crediutu, (elu sa servit de adeveru cumu a fostu R.) fiindu ca cugreu pote fi unu Solgabireu asia stupidu care se se laude cu recunoscerea positiunei sale din partea unei intregi parti a lumii (D. A. scia acest'a); de altmintrea suntemu dedati cu astfelu de crude vatemari din partea concertatiénilor nostri romani in tiér'a a ceast'a, ele inse perdu din pretiulu seu prin invederat'a tendintia si prin de atatea ori doveditulu neadeveru.

„Aru si o cu multu mai nobile intreprindere, déca „T. R.“ si aru face de problema, a aduce pe frati si romani la aceea trépta a civilisatiunei, ca organele administrative se nu fie silite asia de dese ori a pune in lucrare datulu „§ 25.“

Cine poate citi acestu articulu si cunoscendu intemplarile de pe la noi, se nu veda cu ce sofisme vrea oficiolatulu scaunalu din Contia se desvinue pe Siefulu lui D. A. de care a fostu vorba in „T. R.“ Noi amu si acceptat ca demintirea se se fia datu, aco'o unde a esitu incusarea, inse acest'a nu sa facutu, D. A. va sci de ce nu. Redactiunea „T. R.“ se ingredesce asupra inculparii, ce io face D. L. „ca publicarea articulului din Berginu aru si avut de scopu a pune organele administrative funginte atitórie de natiunea ungurésca in cea mai rea lumina“ cu atata mai multu, ca-ci ea a disu, ca incatul acelu articulu aru si adeveratu, chiama luarea aminte a dicasterielor mai inalte asupra unei fapte ce miróse a evulu mediu adeca a unei fapte, ce pote compromite inaltulu regim, fiindu inse ca pana acumu acestu articulu nu sa demenitatu oficiosu, ba din indreptarea lui facuta in „Presse“ se vede curat, ca o femeie a fostu maltratata: asia dara nu se pote aruncá asupra „T. R.“ cu dreptulu nici o imputatiune, cu atata mai puinu, cu catu astfelu de esorbitari sau aratatu si prin alte jurnale, si ca insasi „Presse“ face la rectificarea, ce o da oficiolatulu scaunalu pentru Siefulu seu, unu comentariu nu prea complimentosu pentru procedur'a de justitia si politic'a ungurésca, precum u vome veda mai la vale.

Catui pentru ceea ce dice, ca solgabireii unguresci suntu dedati cu vatamare cruda dela romani asupra frajilorunguri, cum vrea se dica D. L. nu putemai mai bine respinge dela noi, decat prin reproducerea comentariului, celu face „Presse“ la acest'a asia numita rectificare: Ea vorbesce asia: „Acest'a rectificare modifica ne resitu spus'a soei romanesci esencialmente, desfisiura insa totu odata o icoana a procedurei de justitia si politia ungurésca, care totusi justifica érasi amar'a piscatura a relatiuneidin „Telegrafo“. In propri'a sa patria se oprescu doe fete pentru ca nu au pasportu cuviinciosu si numai pe unu prepusu vagu se ducula oficiolatu, acolo se incepe incusitori'a procedura pe drumulu celu mai scurtu dupa modulu nationalu magiarescu cu jordaitura, pentru ca setele se arata ceva cerbicose. Arrestulu, in care apoi se aruca ele se tiene in stare asia de buna, in eatu fetele in nòptea din taiu ese si potu fugi. Dupa acesta reciprocu actu de putere se facu oamenii érasi mai buni si dău vestimentele puse subt secuestru ca corpora delicti afara. Acesta istoria se vede in adeveru ca unu bruiion alu unei episode la „Notariulu satescu“ acelui nemuritoriu nationalu si criminalu românu.“ Iata Domnule L. cumu iti vorbesce „Presse“ la articululu Dta, dora si ea face acest'a din ura nationala? De aci se vede in catu ai avutu tocmai Dta, care

asia putină cunoscîci civilisațiea, dreptu, a da săvatu „Telegrafului român“ a aduce pe români la aceea trăpta a civilisației, că organele administrative (firesce magiare) se nu fia asia desu silite a pune în activitate datulu „§. 25.“ —

„Telegrafului român“ își cunoște problem'a sa și nu are lipsa de săvatu Diale. Apoi înprejurarea, ca români sub regimul cadiutu fiindu tractați umanu și după legi, nu a prea cunoscutu §. 25 alu DVostre, care insusi dicetă ca ilu aplicati desu fara multe spargeri de capu și studiu, ve intrebamu: arata purtarea DVostre civilisațiea care bucurosu vreti se o denegati romanilor? Au dôra ve ati superat pe „Telegrafului român“ pentru că va desgoliu acăsta civilisație prin saptă dela Dracu, care vi o imputa și „Presse“ că unu ce crudu și nu prea civilisatu.

Noi amu dorî că se nu mai venim în puseciune a registră astfelui de violentii, ci se vedem ca stăpanesc legea și dreptatea după formele ei, era nu arogantă și volniciu unuia și altuia.

„Lay „Pest. Ll.“ ce scrie din Biena „Bi ca lipițătă decerpere chesibelea trancisivă, kă kapchelarii ahlk' trancisivă va kontinua lipcerk'riile sale și ne valea chea mai de környez kylk'at. Ez ahdă kă achesă aseptă se adseverește.

Aleșii membrei de comitetă ai comitatororă mi scripneloră, dek' vorb ești, se vorb lipok'rii priu alegere, ér' găz'riile kare cap eșka lipi komitete priu eșpere (ne aleșiloră) celoră mai tape lipk'riku' kă kontrevizion, se vorb lipile priu acesea, kă kondak'torii komitatororă vor kinea lipi komitetă pre chei mai păcăli lipov'rađi. Achesă operaționălă vre kapchelarii ahlk' s'le kontinu păpătă, păpătă che vorb f' konstituție komitetelor. Lipi trei komitete do se scripe, adek' lipi a Klyjek'li, Al'yei de eșca și jocă, a Xarotsekv'li mi Odorheiv'li nu sa cherkătă păpătă aksa Formarea komitatororă, mi se scripe lip'că, kă ele se vorb kinea lipi lipok'riile achesă.

Treava reșpunsulă la adresa univerzității csesă; s'fie treckută cșpătă achesă priu Konciliul de stată, ast Felică, că Președinta decese poate vrăta lipi zilele chele mai aprobate. Se pare că adresa caciiloră mi a româniloră se vorb reșpuns de odătă, lip'că lipi diperite dokumente. Nu se lip'că oamenii, kă chea csesăk'va avea oreshkare prefe'erindă, finidă kă ea se propunătă eșpresă pentru 26 Februarioră, că lipi adresele mi petiționele româniloră nu sa făcătă.

Cetate de balta 1-a Octobre 1862.

Onorata redactiune!

Fiinduca pertractările Comitetului Comitatului Cetatea de balta în Siedintele sale 25/13 și 26/14 Septembrie a. c. sau descris în „Kol. Közlöny“ și în „Korunk“ de totu schimosite, cara în „Telegrafului român“ N-ro 75 în unele privinție inca gresite, spre indreptarea acelora, și că se ne reacomodam pe venitoru în reprezentanțile municipali, — amu onore a ve tramite o descriere scurta despre celea lucrate în acele siedintie în următoarele. *)

In 25/13 Septem. de demanătia tienura ambele partide, cea gubernamentală și cea opositională conferenție private, unde ele-si spăra programele lor. — Se încercă între conducătorii partidelor și unele apropiere, inse remasera că focul și apă. — Asia Contele Bethlen Farkas - si insinuă motiunea programei sale în scrisu în intilestu §-lui 29 din Instrucțiune la Presidiu. — La 10 ore se impuse sală adunării de membrii și ascultatori, și Dlu Administratoru Joane Puscaru fă postu în adunare. — Această salutara mai antauă adunarea eu o cuventare scurta în tustrele limbele, multumindu-le pentru-ca au primit mandatul și sau infacisiatul asia de numerosi, recomandandule o cointelegeră frățiesca. — Dupa acăstă se purcește la constituirea Siedintei apoi se cetira cuventarea de deschidere era în tustrele limbele. — Acăstă cuventare purcește dela Diplom'a din 20 Octobre, în urmă careia și Comitatele devin la dreptul seu de reprezentanțe. — Dupa art. XII. a. 1791 toti nobilii aveau dreptul de a luă parte la congregațiile marcati, — acumă estendinduse acestu la toti locuitorii, o adunare asia de mare, și imposibile sau necorespunzătoare scopului. — Legile patriei nau devenită acolo că se reguleze acestea reporturi. — Analogia luată după legile Ungariei nu au multumit, și afară de aceea legile de acolo despre reprezentanța comitatense nece candu unuine ar' stă, nu ar' avé valoare pentru Transilvania. — De aci dreptul Coronei de a octroi unde nu ajunge legea constitutionale, și prin urmare de a fi putut emite pe calea astăi instrucțiunea comitatense pana la legislație. — Pe temeiul acestei instrucțiuni se organiza Comitatul, și Administratorul fă norocită alege Oficiali bravi, și unu Comitetu de barbat ales. — Se descriseră

*) O primiu cu multiemire.

cu deamentul lui tota activitatea novei administrări, (fora de a o aduce în comparație cu cea trecută, după cumu vrea Corespondente din Korunk Fs.) — Apoi trecu la chiamarea Comitetului de a indrepta lipsile. — Aici se cetira propusele: 1) Unu decretu gubernial pentru localisarea oficelor, 2) altul pentru organizarea Comunelor, 3) alu treilea pentru drumul de fieru, 4) propositiune pentru sistematizarea drumurilor, 5) pentru Comunicatiunea postală, 6) o petiție a medicului comitatense pentru imbunatatirea salariului, 7) alegerea amplioatilor, 8) urmarea altoru postulate a membrilor - între care si motiunea Contelui Bethlen Farkas etc. —

Recomandă credinția catra Princicile, respectu catra Gubernu, nevatemarea de persoane și strinsă ordine parlamentaria, și cu acăstă dechiară Siedintă de deschisa. — Ceru mai antauă Conte Ludovicu Haller cuventu, si motionă o adresa de loialitate pentru insanatosarea Maiestatiei Sale a Imperatrisei. — Conte Bethlen Farkas si elu incuvientă acăstă motiune, dară mai antauă cere desbaterea unei adrese pentru restituirea Constituției (care? nu se aminte) pana atunci nece o pertractare; — Esc. Sa Archi-Eppulu Siulutu: si elu c pretenu alu Constituției, dară se ne tragemu săm'a, ca care Constituție, că la urma se nu ne certam. — Români nu potu pofti nece pe cea de mai multe de 1848, nece cea din 1848, ci o constituție după Diploma cu scaimbari adunici tăieto ie. — Aci Dlu Administratoru între rumpă discusiunea, aratandu ca aci sau facutu trei motiuni, deintre cari cea din taină si a treia nu suntu insinuate după § 29 si a doua inca nu e rezolvata, ca poate si candu veni la desbatere? Si dupace ordinea pertractandorum negotiorum in Congregatiunea marcale după Art. XII. de a. 1791 se incepe dela decretele guberniale, după o dispută indelungată, se hotără a se ceti Decretele. —

La decretulu celu din taină se sculara C. Bethlen Farkas si face motiune a se amană pertractarea după motiunea lui. Altii oratori sprijinira această motiune cu citarea art. XI. de 1791, ca adeca se poate abate si dela ordine; altii se provoca la casuri precedenti, chiar si la diet'a din 1848; era altii argumentă, ca in data ce e o propositiune, cumu e si acestu decretu, congregatiunea poate face asupra lui ori ce hotărire positiva ori negativa, meritaria ori dilatoria, ca altul nău ar' ave inticlesu pentru ce unu decretu se propune spre desbatere. — Archi-Episcopulu spriginesc pertractarea decretului inainte de motiunea Contelui Bethlen Farkas, si asi'a adunanti'a se imparti in doue opiniuni. — Partid'a gubernamentală si cea opositională steteau asi'a, ca unde se voru alatură cei 6. amplioati magyari angajati pentru Gubernu, se preponderă. — D-lu Administratoru că se si ceree puterile mai intai intr'o intrebare de formalitate, lasa intrebarea de oportunitate la votisare, si după ce amplioati magyari si unu susu se alatura langa opositionu, si prin această facanduve o diferența de 14 voturi, opositionu reusită cu o majoritate de 9 voturi. — Totu asia urmă si cu alu doilea si alu treilea decretu. — Acum D. Administratoru dechiară, ca după ce art. XII. de a. 1791 i s'a facutu destul prin aceea, ca decretele sau ceti, si congregatiunea au hotărîtă asupra lor, si dupace Conte Haller inca-si amană motiunea, concede a se trece cu rendul la motiunea Contelui Bethlen; — dară fiindu timpul inaintatul inchisă Siedintă. — Unu prandiu joviale de vro 70 de persoane recorii sudorile de astădi. —

Pana in diu'a urmată insinuara si romanii o contra-adresa. —

In 26/14 la 9 oare se verifica Protocolul si Dlu. Administratoru deschisera pertractările cu o cuventare resumatorie de celea eri tractate, apoi se dedera Contelui Bethlen pe motiunea sa resolutiune: ca partea cea din taină, ce cuprinde o petiție in sensul §-lui 18 din Instrucțiune se slobode la pertractare, ceealalta parte, care implice unu Ovás in sensul §-lui 28, si 17. nu. — De aci se incinseră o dispută indelungată. — Opusetiunea dicea deoară ca nu e Ovás, de alta, ca eri sa primitu motiunea Bethleniana in principiu votisanduse asupra ei, si ca prin urmare motiunea numai e a Contelui Bethlen, ci a Bizotmányului. — De această parere suntu si corespondentii lui „Korunk“ si „Kol. Közlöny“. — Inse D. Administratoru stete mai antauă pe langa aceea ca e Ovás, 2-a că motiunea Bethleniana nu sa potutu primi in principiu, pentruca Dlu. Administratoru o opri se inaintea decretelor si dechiarase de eri ca acestei motiuni pe mană-i se vă dă rendu de pertractare, era eri nu sa hotărîtă asupra ei, ci asupra decretelor, si ca motiunea numai atunci a seva potă luă in pertractare in comitetu, deca motionatorul Conte Bethlen acarui ea inca e privată si singura proprietate a sa, nu si-o vă modifișă cu lasarea Ovásului, ori nu vă luă recursu la Guberniu. — Aci opusetiunea se vedu cu totul concernata, ca ea sa constituitu si a facutu mai multe concluse după formele Instrucțiunii, si totusi ca Ovásului ei, catu de frumosu era ascunsu in Adresa, s'a descoperit si nu vă deveni la pertractare. —

Contele Bethlen nu voia nece asi modifica motiunea, nece a luă recursu la Guberniu, si asi'a acăstă cadju in fantana. —

D-lu Administratoru dechiară ca discusiunea asupra acestei mo-

